

Suposant el fet cert d'ocultació en el padró i concedint a Barcelona una població de 800.000 habitants, sempre quedaria la mortalitat cancerosa representada per 7,1 molt superior a la dels altres països. Els fets, com diu *Raduà* en sa memòria «La cancerosi a Barcelona», demostren que el cranc augmenta en aquesta capital d'una manera progressiva i manifesta des de molts anys abans de l'agregació, tant que, continua dient: «si realment és malaltia de la civilització, com alguns creuen, podem mostrar-nos orgullosos puix ens acostem de pressa a la categoria de primer ordre».

Gràcies a l'amabilitat del doctor *Raduà* podem presentar les següents dades:

MORTALITAT CANCEROSA. — BARCELONA

	Mortalitat general	Per cranc
1909,	14,592	442
1910,	13,546	494
1911,	13,847	295
1912,	13,172	652
1913,	14,661	616
1914,	16,577	626
1918,	22,704	766
1919,	17,685	707
1920,	16,606	774
1921,	14,774	822
1922,	15,691	826

Dels arxius de l'Hospital de Santa Creu hem recollit les següents dades.

Durant 10 anys (1914 a 1923), ingressaren en l'Hospital de la Santa Creu 2.231 cancerosos, dels que moriren 760 o sia el 34,6 per 100.

En aquests 10 anys, la major freqüència la donaren el cranc de

Uter	586 amb 200 defuncions
Mamella	261 » 41 »
Estómac	393 » 264 »
Cranc rectal,	77 » 33 »
Llavi	135 » 3 »
Fetge	68 » 48 »

Segons les estadístiques proporcionades pel doctor *Raduà*, a Barcelona, en 13 anys, la mortalitat per cranc ha duplicat; la mateixa proporció notem en l'estadística parcial de l'Hospital de Santa Creu.

De l'estudi de les estadístiques publicades resulta que el cranc és relativament poc freqüent en les poblacions sòbries dels països calents i freqüent en els pobles que se sobre-alimenten, i, en particular, en els climes freds. La distri-

bució geogràfica del cranc és comparable a la de la diabetes. La diabetes té amb el cranc diferents caràcters comuns des del punt d'albir estadístic: 1.—En totes les races la morbiditat cancerosa i la morbiditat diabètica són més elevades en els rics que en els pobres. 2.—La diabetes i el cranc coexisteixen mantes vegades en el mateix individu o en la mateixa família. 3.—La freqüència d'aquests processos augmenta amb l'edat.

Les investigacions realitzades pel Comitè noruec d'investigacions sobre el cranc, demostren que la freqüència d'aquesta malaltia augmenta amb l'edat, però no és precisament el nombre d'anys ço que constitueix l'edat, sinó l'estat fisiològic de l'individu. Les característiques més importants de l'edat són: disminució de la massa total de la sang; disminució de calories produïdes i necessàries; disminució de la temperatura del cos; augment de la co'esterina en les cèl·lules adiposes; augment del nitrogen total en el sèrum sanguini; disminució del nombre de cèl·lules del teixit conjuntiu i de son poder regenerador; atròfia del teixit elàstic, dels ganglis, de la melsa i de la mèdula òssia, observant-se també canvis i disminucions de les funcions de les glàndules endocrines.

La zoologia del càncer ha portat força llum sobre alguns punts interessants de la història natural dels processos malignes, tals com la influència del canvi de medi o de règim alimentici; l'acció dels agents químics o irritants; la influència de l'edat; influència del funcionament o desgast dels òrgans; determinació del seti anatómic del cranc. Punts que sols he de limitar-me a senyalar, puix seria apartar-me del tema, que és sols presentar-vos els fonaments de la lluita contra el cranc.

Les estadístiques han posat de manifest que el cranc no és malaltia contagiosa i per tant han destruït tot ço que s'havia dit de cases de cranc, del perill de contaminació; diuen que totes les races, totes les religions, són susceptibles de patir cranc; demostren la importància de les irritacions cròniques damunt d'una regió determinada del cos per a la formació del cranc. El cranc rares vegades es presenta per sota dels 35 anys i és freqüent en la segona meitat de la vida. El sexe femení paga un tribut més gros, degut a la susceptibilitat de l'úter i glàndula mamària. Si es fa abstracció d'aquests òrgans, l'estómac i els intestins se posen en primera línia en ambdós sexes. El cranc d'aquests òrgans